

Sygn. akt V CSK 153/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku A. D. i J. D.

przy uczestnictwie D. C., X. D., X. Y., M. D., A. G., G. G., R. G., K. H., C. N., Z. W.
i E. Ż.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy J. D.

od postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 16 września 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 września 2013 r. Sąd Okręgowy w B., po rozpoznaniu apelacji wnioskodawcy J. D., zmienił postanowienie Sądu pierwszej instancji o tyle tylko, że ustalił, iż Z. D. nabył przez zasiedzenie sporną nieruchomość z dniem 1 stycznia 1980 r., a nie z dniem 10 stycznia 1973 r., jak przyjął Sąd Rejonowy. W pozostałym zakresie apelacja została oddalona.

W skardze kasacyjnej J. D., jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: „czy dzień, od którego liczy się początek biegu zasiedzenia musi być ustalony w oparciu o odpowiednio zastosowane przepisy art. 81 k.c. dotyczące daty pewnej, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie jest możliwe udowodnienie w inny sposób początku biegu zasiedzenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt.1 k.p.c., powinien w wyodrębnionym, wszechstronnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia zagadnienia przez jego odpowiednie sformułowanie jako abstrakcyjnego pytania prawnego, wskazania przepisu prawa, na tle którego powstało, przedstawienia kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie zagadnienie to wywołuje oraz wykazania, że mają one tak poważny i uniwersalny charakter, iż niezbędne jest zajęcie stanowiska przez Sąd Najwyższy nie tylko w celu prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz także dla rozwoju judykatury. Skarga kasacyjna nie jest bowiem zwykłym, kolejnym środkiem odwoławczym, lecz nadzwyczajnym środkiem prawnym realizującym przede wszystkim funkcje publiczne i służącym dobru wymiaru sprawiedliwości (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, nie publ.).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że wnioskodawca nie wykazał występowania w sprawie tak rozumianego zagadnienia prawnego. Uzasadnienie to nie zawiera bowiem żadnego wyводу prawnego wskazującego na istnienie poważnych wątpliwości, kontrowersji czy rozbieżnych ocen prawnych na tle przedstawionego zagadnienia ani uzasadnienia potrzeby zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy ze względu na interes publiczny, któremu ma służyć rozpoznanie skargi kasacyjnej przez ten Sąd. W istocie rzeczy uzasadnienie wniosku sprowadza się do kwestionowania ustaleń faktycznych Sądu drugiej instancji oraz podważania jego oceny prawnej w kwestii ustalenia daty początkowej biegu terminu zasiedzenia, co niewątpliwie nie spełnia wymagania wykazania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt.1 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

Sąd nie orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, gdyż zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek A. D. o zasądzenie tych kosztów odnosi się tylko do sytuacji oddalenia skargi kasacyjnej, a zatem nie obejmuje zapadłego w sprawie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]